

چون دهنوسی

نوسینی : عزیز نسین

وهرگیترانی: ناسری ئەمین نژاد

زۆر جار خوینەرانى بە ئەمەگم پرسویانە، چون دەنوسم!

ئەو هی راستی بیت ئەمتوانیوه و لامیکی بەجییان بدەمەو، چونکا هەر نازانم چییان لەمن دەوئ
و ئەمن دەبئ پەردە لەسەر چ شتیکی شارەو هەلەمەو... تیناگەم دەیانەوی سەر لە چی
دەربینن و ئەمە دەتوانئ چ قازانجیکی بۆ وان تیدابئ!! تازە ئەویش لەحالیکیدا که هیچ رەمز و
رازیک لە کارمدا شک نابەم.

رەنگە مەبەستیان ئەو بئ، کەى و چون چۆنى دەست بە نوسین دەکەم؟! تۆ بلیئ

چاوهروانى ئەو بن قسەى سەیر و سەمەرم لئ بیسن؟! نا، لەخۆرا شوین کلاوی لار

مەکەون، هیچ شتیکی سەیر و سەرسورھینەر و ناسروشتی لە کارمدا نیە. ئەمن وەک ئەو نوسەرە ناسراو و
سەر بەدەرەوانە نیم که حەز دەکەن بە کەشم و نەشمی جۆراوجۆر هەستی بەدوادا گەرانى خوینەرەکانیان
بجولیننەو...

یەکیک لەوانە لە بیرەوهریهکانیدا نووسیویەتی:

– «کاتی نوسین درگا و پەنجەرەکان بە جوانی گالە دەدەم، کەلەسەری مردوویەک لەسەر میزەکەم دادەنیم!

بئ دەنگیەکی بەسام و مەرگهینەر بال بەسەر ژوورەکەمدا دەکیشئ»

– نوسەریکی دیکە خوی پیگرتوہ بەر لە نوسین گوئ بداتە سئ ئاھەنگ لە کارەکانی "باخ" "بیتھوئین" و "ویرامس

". یاخود دەبئ گەرمای هۆدەکەى شانزەدە پلەى مۆک بیت. هەر بەم بۆنەوہ لە هاویناندا ناتوانئ باسیکی جیدی
بنوسئ.!

– کەسیکی دیکە دەناسم کە قاپیک ویسکی تۆخ و دەوریەک نۆکەشاری لەبەر دەمی خۆیدا دادەنئ، تا هەرکات بگاتە

جیگایەکی ناسک و هەستبزوئین کەمیک ویسکی پیدای بکات و بەمجۆرە گەرەکیە هزرۆبیری بە لای دیکەدا نەچئ! لە

هەمو خۆشتر و سەیرتر نوسەریکی فەرانسەوییە کە تەنیا لەحەمامدا شتی بۆ دەنوسئ!

هەوالیکم هەیه کە دەچیتە کاروانسەراییەکی دەورو بەری شار و لەوئ شیعران دەهۆنیتەوہ.

بەلام من ئەم کرگارانەم بە دل نیە و تەنانەت هەر کاتی ئەوہشم نیە خۆم بە شتی واوہ خەریک بکەم. بۆ نوسین و

دارشتنی بەرھەمەکانم پیویستیم بەوہ نیە کە زۆری لەخۆم بکەم! هەست و بیروفکریشم بە تەنیا لە دەوری تاقە شتیکیدا

ناگەرئ و زۆریش وردبین نیم و هیندەى لەسەر ناچم. هەر لەم گەرانى ئاسایی و هاتوچوی ناو کۆمەلدا، ئەوہى پیم

باش بئ دەیکەمە هەوینی کارەکەم.....

نازانم ئیوہ چۆن هەست بەوہ ناکەن.... لە بازاری ئەستامبول، لە شەقامەکان، قومارخانەکان، مەیخانە و گازینۆی

شەوانە سوژە و بابەتی زۆر باش و سەرنج راکیش زۆرۆزەبەند وەک مارومیرو ریچکەیان بەستوہ. نوسەر بەم هەمو

کەرەسە سەرنج راکیشانەوہ پیویستی بەوہ نیە دیمەنى دەستکرد ساز بکا و لەم ریگایەوہ گەرەکی بئ بەرھەمی تاقانە

و نوئ بخولقینئ.

پاش ئەوہى یەکیک لەم بابەتانە سەرنجی راکیشام، ئەگەر لە هاویندا بئ دەچمە ژیر پردی ئەستانبول و لە رۆخیک،

هەر لەو جیگایەى کە پایۆرەکان ریزیان بەستوہ، دادەنیشتم و لەناو دەفتەرەکەمدا دەینوسمەوہ، ئەگەر جستانیش بئ

دەچمە قاوہخانەیک، داوای قاوہیک دەکەم و لەویش دەبھیتمە سەر کاغز. پاشانیش شەوی هەمان رۆژ لە حالیکیدا کە

هاوسەرەکەم خەریکی هاتوچو و کاری ناومالە و منالەکانیشم لە ناوہ راستی ژوورەکەدا خەریکی کایەن و رادویش بە

دەنگی بەرز بەرنامە بلأو دەکاتەوہ، چیرۆکەکەم دادەرئۆم.

زورجاران که غه رقی نوسینه و هم دهرکه ی مال لیده دری، له بهر ئه وه ی که سیک نیه بیکاته وه، خوّم دهچم درگا که دهکه مه وه. زورجار له جهرگه ی نوسیندا ناچارم و لامی شاگرد ورده و الّه فرۆش، قه ساب و ئاوفرۆش و روژنامه فرۆشیش بدهمه وه. له مانه خرابتر ئه و کاتانه یه که ژماره یه که نه ناسیاو دیتنه دیتنم! هه ندیکیان داخواری سه یروسه مه رهیان هه یه... داوای یارمه تیم لی دهکن و تکیان ئه وه یه دهرده لّه کانیا ن له روژنامه کاندایا بکه مه وه، یان کاریان بۆ په یدا بکه م. هه ندیکی دیکه شیان که نوسه ری تازه پیاکه وتون چیرۆکه کانیا ن دهه یین تا له شوینیکدا بۆیان بلاو بکه مه وه!

زورجاریش ژن و مناله کانم دهچنه دهر و ئه رکی لیئانی چیشته دهکه ویتنه ئه ستوی من و له کاتی نوسیندا ده بی ناوبه ناو سه ر له مه نجه ل بده م!

یه کیک له خوینته ره کانم پرسویه تی: کاتی نوسین چۆن داده نیشی؟! جا ئه مه ش بو به پرسیار! من ده بی چ و لامیک بده مه وه؟! خوینته ری به ریژ ده ته ویست چۆن دانیشم، چما خه لکی دیکه چۆن داده نیشن که دانیشتنی من ده بی له گه ل ه ی ئه وان جیاواری هه بی؟! ره نگه ئه م دۆسته به ریژه وای بۆ بچی له کاتی نوسیندا به پیوه ده وه ستم یان قاچم له ملم ده هالینم!

هه لبه ته له وان هه یه خوینته ره کانم گالته یان به دانیشتنی من بیته، به لام به رای خوّم زور ئاساییه... له بهر ئه وه ی که له منالییه وه مۆبل و سه نده للی و شتی و امان له مالیدا نه بووه و چوارمشقی له سه ر عه رز داده نیشتم، ئیستاش ئه و خووه کۆنهم بهر نه داوه، ته نیا جیاوارییه کی که هه یه ئه وه یه که ئیستا چوارمشقی له سه ر مۆبل داده نیشتم. به تایبه ته له بهر ئه وه ش که کورته بالام و ئه گه ر قاچم به رده مه وه ناگه نه عه رزی، هه ر بۆیه قاچی راستم ده خه مه ژیر خوّم... به مجووره زور ئاسوده ترم...

– یه کیک تر له خوینته ره کانم پرسویه تی: «چۆن خوّم ئاماده ی نوسین ده که ی؟!»

ئه مه ش بۆخوی قسه یه که... راستان بو، ئه من مرۆیه کی زور هه لچووی دهمده میم. هه ر به م بۆنه وه زور زه حمه ته به م نه بوونی و بی به شیه له ژیاندا - که زوریشن - بیروفکری خوّم بخره سه ر یه ک شتی تایبه تی، یان به قه ولی ئیوه خوّم ئاماده ی نوسین بکه م. به لام براله نه بوونی و بی به شیتان چۆن دیوه؟ نه بوونی ئه و شته یه که مرۆ بۆ هه ر کاریک راده کیشی، مه گه ر نه تانیستوه که ده لین: «نه بوونی گه وره ترین مامۆستای کۆمه له...» ئه منیش پیویستیم به وه هه یه که شت بنوسم. له لایه ک باری دلای خوّم سوک ده که م و له لایه کی دیکه ش ژیانمی پی دابین ده که م. له بهر ئه وه ی که زورکات به له ش و به روچ له سه ر خوّم نیم، به شیکی زور له نوسراوه کانم به دلای خوّم نین و باش له کل نه هاتونه ته دهر. بۆ خوّم زیاتر له هه موو که س هه ست به مه ده که م.

– یه کیک پرسویه تی: «به شوین بابته دا ده گه ریم یان بابته کان بۆخویان دیتنه میشکه مه وه؟!»

ئه وه ی راستی بی، بابته نه شتیکی وایه که درگا لییدا و خو به ژووردا بکا، نه منیش به شوین بابته کاندا ده خو لیمه وه، ئه وه کاری کیمیاگه ره کانی کۆن بوو که بۆ دۆزینه وه ی زیتر عه ودالی کیو و دهروده شت بوون. به هه ر حال ده سنوسه کانم که هه ر روژ کۆیان ده که مه وه باشتترین سه رچاوه ی چیرۆکه کانمه و ئه گه ر تا سه د سالی تریش په یتا په یتا گه ره کم بی شت بنوسم دیسان ده سنوسه کانم که م ناهینن.

گه وره ترین په ژاره ی من ئه وه یه که ناتوانم ئه و بابته تانه ی که خوّم پیم باشن، بنوسمه وه، چونکا له حالی حازردا به داخه وه ئه من ته نیا له بهر دابینکردنی ژیان و به ده سه ته یئانی بژیو شت ده نه سم... زوربه ی ئه و بابته تانه ی که دلّم پییانه وه یه و پیم خو شه بیاننوسمه وه له م کۆمه لگایه دا دهرفته و ریگای بلاوبونه و هیان نیه.

له کۆتاییدا ئه وه شتان پی بلیم که چه ند نوسراوه یه ک که له بهر دلانه و شیوای خویندنه وه ن و باش له کل هاتونه ته دهر، ئه وان هه ن که له ژووره کانی زینداندا نوسیومن.